

INIMA OCEANULUI

LARISA BĂLAN

Ne-am adâncit în apele oceanului

Îmbrățișați.

Scoicile ne-au șoptit la ureche

Sunetele albe ale dragostei infinite.

Visez... pictat în demență,

Într-un neant acoperit de ape,

De dor...

Leghe, depărtare, abis, mister.

Mă îmbăt din candoarea zilelor ce trec.

Ești aici,

Printre picurii reci ce-mi trec

prin piele.

Inima am ascuns-o într-o stridie,

Depart de țipătul tău mut

Și ascult...

... Zâmbetul cald ce-mi stinge valul.

Lumina acută se transformă-n umbră.

Zilele trec, valurile-s spumoase

Și doritoare.

Într-o zi a plouat.

A plouat în ecouri pe podeaua oceanului.

Înghet!...

Îngropămă-n perlele mării de azur.

Azi aş putea chiar să mor

Ce nebun dor...

Iar din ochiul roşu îmi curge roua

începutului tău de dragoste.

Închid ochiul,

Ce muson! Ce furtună!

Pe obrazul meu de humă...